

# KÚRIA

Bfv.II.1602/2012/5.szám

*A Kúria Budapesten, a 2013. május 23. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő*

## **v é g z é s t:**

*A közúti baleset okozásának vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szolnoki Városi Bíróság 6.B.331/2010/16. számú ítéletét, illetőleg a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1/b.Bf.851/2011/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.*

*A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.*

## *I n d o k o l á s*

*A Szolnoki Városi Bíróság a 2011. április 6. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 6.B.331/2010/16. számú ítéletében a terhelt bűnösségét közúti baleset okozásának vétségében [Btk. 187. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] állapította meg, és ezért őt 1 év 6 hónapi fogházbüntetésre és 2 évi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A fogházbüntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, a terheltet előzetes mentesítésben részesítette, és kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.*

*A Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2012. március 30.*

napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 1/b.Bf.851/2011/6. számú ítéletében a városi bíróság ítéletét annyiban megváltoztatta, hogy közúti járművezetéstől eltiltás tartamába beszámítást eszközölve megállapította, hogy az eltiltás 2011. június 7. napján letelt, egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A Szolnoki Városi Bíróság első fokú ítéletében megállapított és a Szolnoki Törvényszék másodfokú ítéletében néhány vonatkozásban pontosított tényállás szerint a vezetői engedéllyel 16 éve rendelkező a terhelt 2009. március 31. napján 7:20 órakor J lakott területén a T úton közlekedett a Sz utca irányából a R út felé a menetiránya szerinti jobb oldalon az általa vezetett személygépkocsival nappali, jó látási viszonyok között, derült időben, száraz, jó minőségű aszfaltúttesten.

A T út és a R út kereszteződésénél - ahol a R út elsőbbségét a T út jobb oldalára kihelyezett és jól látható „Állj! Elsőbbségadás kötelező!” közúti jelzőtábla írja elő, illetve ezen jelzés útburkolati jellel is jelölve van - a terhelt járművével lassított, majd megállt azzal, hogy útját egyenes irányban a R út úttestjén áthaladva a T úton az A tér felé továbbfolytatja.

Ugyanebben az időpontban a terhelt haladási irányát tekintve jobbról balra a R út menetiránya szerinti jobb oldali forgalmi sávjának középtájékán közlekedett a sértett, az általa vezetett motorkerékpárral 45-50 km/h közötti sebességgel, ahol ezen útszakaszra kiterjedő hatállyal 40 km/h sebességkorlátozást jelző közúti jelzőtábla volt kihelyezve.

A terhelt az útkereszteződésen történő áthaladását megelőzően figyelmetlensége miatt egyáltalán nem észlelte a védett úton a kereszteződés felé közeledő sértett által vezetett motorkerékpárt, illetve arról sem győződött meg, hogy a T út és a R út kereszteződését követően a T úton található gyalogosátkelő helyen zajló gyalogosközlekedés miatt a kereszteződésen át tud-e hajtani, így a sértett részére a továbbhaladási elsőbbséget nem biztosította és járművével megkezdte a Rákóczi út úttestjén való közlekedést 4-9 km/h közötti sebességre gyorsulva.

A sértett a R úton a R út - T út kereszteződése előtt több mint 180 méterre ún. egy kerekezős manővert hajtott végre, amelynek során a motorkerékpár csak hátsó kerekével ért az aszfalthoz. A sértett a motorkerékpárt a későbbi ütközési pont előtt - még a kanyarba történt behaladása előtt - megközelítőleg 60 méterre két kerékre visszatette.

A sértett - amikor a terhelt által vezetett személygépkocsi a felezővonalat elérte - mintegy 24 méterre a későbbi ütközési pont előtt motorkerékpárja első fékével intenzíven fékezni kezdett,

melynek következtében a túlfékezett motorkerékpár az első kerekére állt, majd azon átfordult. Ekkor a sértett teste a motorkerékpártól elvált és az időközben a sértett haladási sávjába átérő terhelt által vezetett személygépkocsi jobb hátsó részének csapódott. Eközben a motorkerékpár első tengelye körül átfordulva hátsó részével a személygépkocsi jobb első részének ütközött, amelynek hatására a motorkerékpár a hossz tengelye körül elfordult és az időközben úttestre zuhanó sértett testére esett.

A sértett a kórházba szállítását követően röviddel, 2009. március hó 31. napján 9:10 órakor elhalálozott.

A sértett halála erőszakos úton, életfontos szervek sérülései miatt következett be, heveny vérvesztéses és traumás sokk formájában, amelynek alapját a vérzéses tüdőzúródás, az eltávolított lép kiterjedt roncsolódása, a szívből nagyverőér rongálódása, a szív jobb pitvarába jutó felső ürös viszér rongálódása képezte. A sértett által a baleset során elszenvedett sérülések olyan súlyosak voltak, hogy a halált az időben érkező és szakszerű orvosi segítséggel sem lehetett elhárítani. A sértett által a baleset során elszenvedett belső sérülések és a halál bekövetkezése között közvetlen ok-okozati összefüggés állapítható meg.

A közúti baleset azért következett be, mert a terhelt figyelmetlensége miatt egyáltalán nem észlelte a R út úttestjén neki jobb kéz felől érkező sértett által vezetett motorkerékpárt, azáltal megszegte a KRESZ 28. § (2) bekezdésében b) pontjában írt rendelkezését, figyelemmel a KRESZ 12. § (1) bekezdésének b) pontjára is.

A sértett a közlekedése során megszegte a KRESZ 3. § (1) bekezdésének c) pontjában írt rendelkezését, hiszen nem a megfelelő módon, az út vonalvezetését, illetőleg az utat figyelve közlekedett, megszegte továbbá a KRESZ 26. § (1) és (2) bekezdésében írt rendelkezéseit, figyelemmel a KRESZ 14. § (1) bekezdésének d) pontjára is, hiszen a számára megengedett sebességet túllépte ugyan, azonban a sebességtúllépés és a baleset bekövetkezése között ok-okozati összefüggés nem áll fenn, figyelemmel arra, hogy a veszélyhelyzet felismerésének pillanatában azaz, amikor a személygépkocsi a felezővonalat elérte és a sértett számára nyilvánvalóvá vált, hogy a tőle 24 méterre lévő terhelt a számára a továbbhaladásai elsőbbséget nem fogja megadni, a megengedett 40 km/h sebességgel közlekedve sem tudta volna lassító fékezéssel az ütközést elkerülni, mivel az elkerülési sebesség ez esetben 33-36 km/h lett volna, illetve a vészfékezésnek is a határán volt.

A terhelt vezetői engedélyét 2009. június 8. napján a J-i Okmányirodában leadta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt meghatalmazott védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványát a védő a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára alapította és arra hivatkozott, hogy a terhelt bűnössége megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor, ezért a jogerős határozat megváltoztatásával a terhelt felmentését indítványozta. A védő indítványában aggályosnak tartotta a jogerős ítéletnek a motoros sebességével kapcsolatos megállapítását, emellett pedig sérelmezte a jogerős ítéletnek a veszélyhelyzet kialakulásával kapcsolatos álláspontját. A védői álláspont szerint az elsőbbségadási kötelezettséget az útkereszteződés teljes területére kell értelmezni, amiből következően az elsőbbségadás biztosítása az útkereszteződésben történő behaladás időpontjában vizsgálandó. A védő elemzése szerint pedig a terhelt útkereszteződésbe történt behaladásakor a motoros olyan távolságban volt, amely mellett az útkereszteződésbe behaladás mindenfajta jogsérelem nélkül megvalósítható volt. A terhelt a forgalmi szituáció hatására lassításra kényszerült, amivel kapcsolatban a védő utalt arra a szakirodalmi álláspontra, mely szerint amennyiben a kereszteződésbe behaladó és ott forgalmi okból megállásra kényszerülők jármű az elsőbbségi távolságon kívül észlelhető, a jogosult számára tőle a helyzethez való alkalmazkodás - sávváltás, fékezés - elvárt. A terhelt a kialakult forgalmi szituációban a kereszteződésből „eltűnni” nem tudott, ezért a terelővonalon való áthaladása nem értelmezhető veszélyhelyzetként. Minderre tekintettel a védő a motoros sebesség túllépését és cselekvési késedelmét tekintette a baleset okának, ugyanakkor a terheltnek felróható közlekedési szabályszegést nem látott, ezen alapulón látta indokoltnak a terhelt felmentését.

A Legfőbb Ügyészség BF.3188/2012/1. számú átiratában kifejtett álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány teljes egészében a jogerős határozatban megállapított tényállást, valamint a bizonyítékok mikénti mérlegelését támadja, ekként a törvényben kizárt. Erre tekintettel a felülvizsgálati indítvány tanácsulésen történő elutasítását indítványozta.

A Kúria a nyilvános ülésén a terhelt védője a felülvizsgálati indítványában foglaltakat fenntartotta és indokolta, utalt emellett a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára is, mivel álláspontja szerint az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget. Hangsúlyozta, hogy a terhelt jogszerűen haladt be a kereszteződésbe, a forgalmi szituáció gátolta meg a kihaladásban, a sértettől elvárható lett volna ennek észlelése, és a megfelelő elhárító magatartás, tekintettel arra, hogy a terhelt kereszteződésbe behaladásakor még olyan távolságban volt, ami ezt lehetővé tette volna. A legfőbb ügyész képviselője felszólalásában indítványukat módosítva tartotta fenn. A védő indítványát érdemi

felülvizsgálatra alapot adónak tekintette, azonban utalt arra, hogy az indítvány a tényeket illetően kizáróan a jogerős határozatban írtak alapján bírálható el, ugyanakkor az indokolási kötelezettség hatályon kívül helyezést eredményező megsértését nem látta megállapíthatónak, és nem értett egyet a terhelt gondatlansága hiányára hivatkozással sem. Kiemelte, hogy a terhelt az ütközésig a kerékpárost nem is észlelte, és ha figyelmét a közlekedési szituáció terelte is el, ez a gondatlansága megállapítását mindenképp megalapozza. A terhelt kellő odafigyelés mellett a motorkerékpáros nyomvonalába nem haladhatott volna be. Minderre tekintettel a támadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A terhelt védője felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot az abban megjelölt okból, továbbá a Be. 416. § (1) bekezdésében felsorolt és hivatalból vizsgálendő eljárási szabálysértések szempontjából bírálta felül [Be. 423. § (4) és (5) bekezdése]. Felülbírálata során a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt, a Be. 373. § (1) bekezdés I. b), c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértést nem észlelt.

A védő e körben a nyilvános ülésen tett felszólalásában az indokolási kötelezettség elmulasztására [Be. 373. §. (1) bekezdés III/a) pont] utalt. A Kúria azonban e védői hivatkozással nem értett egyet, mivel az eljáró bíróságok a büntetőjogi főkérdések tekintetében indokolási kötelezettségüknek kellőképpen eleget tettek, a tényállás megállapítása, az abban foglaltak jogi értékelése és a jogkövetkezmény alkalmazása az ítéletben egyértelműen nyomon követhető a védő is tartalmilag ezek mikéntjét vitatja.

A felülvizsgálati indítványban foglaltak érdemi vizsgálatokor utalni kell a Be. 423. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. E rendelkezések értelmében a Kúria a vitatott jogkérdések elbírálásakor kizárólag az ítéletben rögzített tényekből indulhatott ki, az ott írtak kétségsbe vonására nem volt lehetőség, és nem volt figyelembe vehető olyan tényhivatkozás sem, mely az ítéletben nem szerepelt. [Így pl.: nem volt érdemben vizsgálható a felülvizsgálati indítványnak az a felvetése, mely szerint a jogerős ítéletnek a motoros sebességével kapcsolatos megállapítása aggályos.] A védőnek a terhelt bűnössége megállapítását támadó érvelése alapján a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a jogerős ítéletben rögzített tényeket alapul véve a terheltnek az elsőbbségadási kötelezettsége elmulasztása és e körben gondatlansága felróható-e.

A felülvizsgálati indítványban foglaltak ezt azzal igyekeztek megkérdőjelezni, hogy a terhelt útkereszteződésbe behaladásakor a motoros még olyan távolságban volt, amikor a behaladás az elsőbbségi jog megsértését nem jelenthette, ezt követően pedig olyan közlekedési szituáció alakult ki, amelyben a terhelt a kereszteződésből kihaladni nem tudott, ezért neki gondatlansága nem róható fel abban a tekintetben, hogy a motorkerékpáros nekihaladt.

A Kúria a védő által e körben kifejtettekkel nem értett egyet, és a jogerős határozatban rögzítetteket maradéktalanul helyállónak találta.

Rá kell mutatni arra, hogy a jogerős határozatban rögzített és a védő által jogi fejtegetése alapjául leírt közlekedési szituáció maradéktalanul nem egyezik meg. A védő érvelésében arra hivatkozik, hogy a közlekedési szituáció hatására továbbhaladni nem tudó terhelt gépkocsijával a kereszteződésből nem „tűnhetett el”, ezért neki ottléte nem róható fel, és így gondatlansága sem állapítható meg. A jogerős ítélet tényállásában írtak szerint viszont nem arról van szó, hogy a terhelt az elsőbbségi jog megsértése nélkül behaladt a motorkerékpáros nyomvonalába, majd ott előre nem látható forgalmi szituáció folytán megállásra kényszerült, hanem arról, hogy amikor az úttest felező vonalát átlépte, a motoros már féktávolságon belül volt, tehát részéről a veszélyhelyzet felismerését követő reagálás az ütközést már nem háríthatta el. A terhelt gondatlansága és ekként felróható magatartása ekkor érhető tetten; figyelmetlensége következtében a motorost nem is észlelte és az ütközés időpontjáig észre sem vette. Helytálló tehát a jogerős ítéletnek az a megállapítása, hogy a terhelt elsőbbségadási kötelezettségének gondatlansága folytán nem tett eleget, ezért bűnössége megállapítása az anyagi jogi rendelkezésekkel összhangban álló és cselekményének minősítése is törvényes.

A Kúria ezért megállapította, hogy a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány alaptalan, így a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418.§-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421.§-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

*Budapest, 2013. május 23.*

*Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Lászlóné Dr. Verebélyi Edina s.k. bíró*

*A kiadmány hiteléül:*

*bírószági ügyintéző*  
*NYM*